

**עת"א 32500/08-14 - שומי איסקוב (עוצר), נגד שירות בתי הסוהר-
מחלקה האסיר, מדינת ישראל**

בית המשפט המחוזי בחיפה

08 ספטמבר 2014

עת"א 14-08-32500 איסקוב(עוצר) נ' משטרת ישראל/שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

שומי איסקוב (עוצר), ת"ז 016878910

העוטר

נגד

1. שירות בתי הסוהר-מחלקה האסיר

המשיבים

2. מדינת ישראל

פסק דין

ענייןיה של עתירה זו, כפי שנוסחה, היא להקל בתנאיו של העוטר, אשר למעשה עוצר בעת עד תום ההליכים, זאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום בת"פ 47962-02-14, והוא נעזר במסגרת תיק מ"ת 14-02-47963. העוטר טוען כי עם מעצרו הוא סוג אסיר הפרדה. בהמשך, ועל רקע מידעים מודיעיניים, הוא מוגדר כעוצר התרעה, ולכן בכל יציאה מתוארו הוא נאזרק בידי וברגלו. בקשהו היא לשנות את סיווגו הנ"ל ולהקל בתנאיו מעצרו.

שב"ס הבהיר כי העוטר אינו מוגדר כאסיר הפרדה, והוא שווה בתא ביחד עם אחרים. הגדרתו היא כעוצר התרעה, וזאת על רקע מידעים בדבר סכסוכים שיש לעוטר עם עוצרים ואסירים אחרים. יzion לעניין זה כי מדובר בעוטר אשר על פי מידע המשטרת, הוא ראש כנופית פשע באזרור הקריות. בעבר כבר ריצה מסרים. בבית המשפט הוגש מידעים רבים בעניינו של העוטר, רובם כוללים עדכניים מהעת האחרון, לרבות מהשבועות האחרונות. ניתן ללמוד מהמידע הנ"ל כי לעוטר אכן סכסוכים וקשרים עבריניים עם גורמים שונים ומגוונים במתקן הכליא בו הוא מוחזק וכן במתקן קליה אחרים. כפועל יוצא מהאמור במידיעים, קיים סיכון מכל אפשרות של מפגש, ولو אקראי, בין העוטר לאתרים. סיכון זה הוא שעומד בבסיס החלטות שב"ס להגדיר את העוטר כאסיר התרעה, באופן שימנע אפשרות של חיכוך בינו לבין אחרים.

יודגש לעניין זה, כי המידע שהוצגו לעוניו מצביים הן על אפשרות של פגעה בעוטר, הן על רצונו של העוטר לפגוע באחרים והן על מערכת אחרת של קשרים עבריניים בין העוטר לבין גורמים שונים בבית המעצר שבו הוא שווה ובבטי כלל אחרים, קשרים שמטרתם להמשיך ולפתח תשתיות עברינית גם בתחום הכללא.

בנסיבות אלו, החלטות שב"ס המגבילות את תנוונו של העוטר גם בתחום הכללא, ומשיקולי בטיחון, הן החלטות סבירות וunnyiyot, ולא מצאתו עילה להתערב בהן.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

זכיר לעניין זה, כי חובתו של שב"ס, מעבר להגנה על הציבור מפני הצלאים, היא גם להגן על האסירים והעצירים מפני ניסיונות פגעה בהם ובאחרים. בנסיבות של עותר זה, החלטות שהתקבלו הן פועל יוצא של חובת שב"ס לשמר על ביטחון הצלאים. ריבוי האיים וההתרעות בעניינו של העותר, על בסיס המידעים הרבים שהובאו לעוני, מבדיקה את סיווגו עצור התרעוה ואת נקיטת אמצעי הביטחון. לא מצאתו כל עילה להתערב בהחלטות שב"ס כפי שהתקבלו על בסיס כל אותן מידעים ובהתקנים לסמוכיותו וחובתו של שב"ס.

אשר על כן, העתירה נדחתה.

עם זאת יודגש, כי ככל שהדבר יאפשר, יש לבחון כל אפשרות להוכיח את העותר בתנאי כליה כאלו שיאפשרו את ניומו בתחום הכלא תוך שימוש מינימלי באזיקים, ורק כאשר הדבר חיוני לשמירה על ביטחון העותר והאחרים הסובבים אותו.

יש לשלווח פסק הדין לב"כ הצדדים וכן לעותר באמצעות מחלוקת האסיר בשב"ס.

ניתן היום, י"ג אלול תשע"ד,
08 ספטמבר 2014, בהעדך
הצדדים.

ר' שפירא, ס. נשיא